

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Türk Milletinin Bekasına Yönelik Tehditler

Devlet BAHÇELİ

www.mhp.org.tr

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TÜRK MİLLETİNİN BEKASINA

YÖNELİK TEHDİTLER KONUSUNDA

DEĞERLENDİRMELERİ

26.08.2009

boş

Aziz Türk Milleti,

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Bugün ecdadımızın, anayurdumuz Orta Asya'dan başlayarak asırlarca süregelen yurt edinme ülküsünün tarihi bir dönüm noktası olan Malazgirt Zaferinin 938. yılını gururla kutluyoruz.

Yine bugün, Anadolumuzu işgale yeltenen düşmanın yurdumuzdan atıldığı Büyük Taarruzun başladığı günün 87. yıl dönümündeyiz.

Ne tesadüftür ki, Anadolu'yu Türklere açan ve bu toprakları vatanlaştıran savaş ile bu tarihten tam 851 yıl sonra aynı gün başlatılan ve zaferle sonuçlanan savaş ebedi yurdumuzu Cihana tescil ettiren tarihi dönüm noktalarıdır.

Bu bin yıllık süre, sahip olunan toprakların stratejik önemine uygun olarak kendi jeopolitiğini ve beşeri zenginliğini geliştirmiş, Selçukludan Osmanlıya ve oradan da Cumhuriyetimize köklü bir maddi ve manevi veraset olarak intikal etmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti, bu bin yıllık stratejik var olma mücadelesinin tarihi mirasını devralmış, çoğunluğu Anadolu'da, bir bölümü Trakya'da bulunan bugünkü sınırlarımızı esas alarak Türk milletine dayalı milli ve üniter bir devlet yapılanmasını vazgeçilmez öncelik kabul etmiştir.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

1923 yılında, bedeli bitmez tükenmez göçlerle, meşakkat ve kahramanlıklarla ve şehit kanlarıyla ödenerek kazanılmış Cumhuriyetimizin ve aziz milletimizin varlığı, bütünlüğü ve geleceği bugün büyük tehdit altındadır.

Bu, ecdadımız Osmanlı'yı parçalayan tarihi Şark Meselesi'nin günümüzdeki uzantısı, Lozan'da hevesleri yarım kalmış devletlerin milli varlığını ve var olma azmimizi kırmaya yönelik oyunun bir parçasıdır.

Türkiye'de öteden beri sinsice uygulanan küresel operasyonun son aşamalarına, işbirlikçi AKP iktidarının tam teslimiyete dayanan zihniyeti sonucu gelinmiştir.

Hükümetin taşeronluğu ile yürütülen sistematik ve yıpratıcı yıkım projesiyle;

✓ Türkiye Cumhuriyeti devletinin temel değerlerinin direnci ve dayanakları birer birer çekilmeye çalışılmakta;

✓ Asırların kardeşlikle yoğurduğu Türk milletinin bekası kimlik, kültür ve kardeşlik istismarı ile karartılmak istenmekte;

✓ Devleti ve milleti ayakta tutan değerler sistemi aşındırılarak, toplumun ve kurumların

duyarsızlaştırılması için, milletin kendini savunma ve var olma refleksleri köreltmeye çabalanmaktadır.

Durdurulamaması halinde, kapatılması asla mümkün olmayacak kadar ölümcül yaraların açılacağı ve geri dönüşün mümkün olamayacağı bir fetret dönemi AKP ile Türkiye'nin önüne konulmuştur.

Tekraren ifade ediyorum ki, bu gelişme Sevr'e boyun eğen, Mondros'u imzalayan son Osmanlı hükümetlerinin girdiği küresel sarmalın benzeridir.

Türkiye yaklaşık bir asır sonra, yine uluslararası iktisadi ve siyasi mahkûmiyetin neden olduğu stratejik denklemin içine hapsolmuş durumdadır.

Gelişmeler devlet, millet ve ülke birliğinin bir yol ayrımına sürüklendiğini ortaya koymaktadır.

Bu karanlık gidişe son verilemez ise,

✓ Ülkemiz önce iki dilli ve iki milletli can çekişen tek devlete;

✓ Sonra çok dilli ve çok ortaklı bir federal devlet yapılanmasına doğru yol alacaktır.

Sürati teslimiyetin dozuna ve hızına bağlı olarak değişecek bu aşamadan sonra ise Türkiye iki seçenek arasına sıkıştırılacaktır:

✓ Bunlardan birincisi; ayrı ayrı kimlik oluşturmuş ve milletten ayrılmış kardeşlerin ve coğrafyaların da birbirinden uzaklaştığı parçalanma ve küçülme sürecidir.

✓ Diğeri ise, küresel gücün öncelik vererek dayatacağı model olan Irak'ın Kuzeyi'ni içine alacak ve aşiret reislerini kucaklayacak şekilde çok devletli ve milletli konfederal devlet yapılanmasıdır.

AKP tarafından ülkemizin sokulmaya çalışıldığı karanlık tünelin ve yıkım sürecinin başka izahı ve istikameti yoktur.

Sahibi Amerika Birleşik Devletleri olan ve Eşbaşkanlığını övünerek Başbakan Erdoğan'ın yaptığı Büyük Ortadoğu Projesi'nin Türkiye'ye dayattığı ve Başbakanı arkasından ittiği uçurum budur.

Bu vesile ile ispat edilmezse namussuz olunmakla suçlayan Başbakan Erdoğan'a 2004 yılında bir televizyon kanalında yaptığı konuşmayı hatırlatarak teslimiyet anılarına bakmasını öneriyorum.

Başbakan Erdoğan, bu söyleşide sarfettiği *“Diyarbakır... İstiyorum ki şu anda Amerika'nın da 'Büyük Ortadoğu Projesi' var ya 'Genişletilmiş Ortadoğu', yani bu proje içerisinde Diyarbakır bir yıldız olabilir, bir merkez olabilir. Bunu başarmamız lazım.”* (18.02.2004 - HÜRRİYET) sözüyle yakayı ele vermiştir.

Kimin emrine girmek istediği, kime çalışmayı arzuladığı, hangi coğrafyalara yanaştığı, hangi yörelerimizi ayrıştırmak istediği gayet açıktır.

Buradan sormak lazımdır: İslam dünyasına zulüm getiren kanlı Amerikan projesine talip olmak nasıl bir namus anlayışıdır?

Bu çürümüşlüğü yıllarca eşbaşkan ünvanını taşıdıktan sonra 13 Ocak 2009 tarihinde “doğmadan ölen bir proje” olduğunu söylemesi zelil olmuş namusunu asla geri getiremeyecek, lekelenmiş sicilini aklamaya kesinlikle yetmeyecektir.

Açılımin kimin projesi olduğuna dair bu örnek, namusu kurtarmaya yetmediyse, Kuzey Irak’a yönelik kara hareketini durdurmak için ABD Savunma Bakanı’nın Hindistan’dan yaptığı siyasi çözüm çağrısını hatırlaması belki kafi gelecektir.

Genel esaslar talimatlandırılıp dayatılmaktadır, ayrıntıları fırsat ve açılım adı altında hükümete bırakılmakta ve Başbakan tarafından tıpış tıpış yapılmaktadır.

Buna rağmen açılım adı verilen yıkımın küresel bir projenin dayatmaları olduğunun hala görülememiş olması, işbirlikçi mihrakları saymazsak aydınların ve toplumun tam bir akıl tutulmasına, vizyon körlüğüne, vicdan kararmasına maruz kaldıklarını işaret etmektedir.

Elbette ki bir coğrafyanın beşeri, ekonomik, sosyal, kültürel politliğini oluşturmak ve yükseltmek, sahip olunan stratejik imkân ve şartların yanı sıra, mevcut devlet ve yaşayan millet yapısını hesaba katan gerçekçi bir analizin sonucu olacaktır.

Bu itibarla, resmileşmiş ayrı diller üzerinden uyanmış alt kimlikleri bir arada tutacak bir milletleşme modeli ve üniter devlet yapılanmasını insanlık henüz icat edememiştir.

Bir kez bile olsa millet kimliğinden geri dönüş yapacak asırlık sosyolojik süreçleri, devlet kurumlarının tavsiye kararları, hükümetlerin siyasi yorumları ve sözde coğrafi kimlik tanımlarıyla durdurmak da henüz mümkün olmamıştır.

Bu konuda, başka yerlere bakarak şablon arayanların kendi milletimizin var oluş sürecinin tarihi şartlarını ve zeminini bir kez daha gözden geçirmeleri gerekmektedir.

Türk milleti, aynı vasıta içinde tesadüfen ve kısa süre için bir araya gelerek ineceği istasyonu gözleyen alakasız yolcular topluluğu değildir.

Bizi bir milli kültür, kimlik ve ülkü etrafında toplayan; vatan toprakları üzerinde bin yıl boyuncailmekilmek oluşturduğumuz, kız alıp kız vererek aileler kurduğumuz, aynı geçmişi paylaştığımız ve aynı geleceği bir arada yaşamayı arzu ettiğimiz değerler sistemidir.

Bu itibarla, sırf bir dönem hükümet olma imkânı bulabilmiş bir avuç işbirliğinin keyfi ve tahriki ile hiçbir millet evladının araçtan zorla indirilmesine rıza göstermemiz mümkün değildir.

Bu vahim gidişatın devamı halinde, Türkiye Cumhuriyeti'ne yegane anlam kazandıran ve mevcudiyetine derinlik veren üç temel unsurdan;

- ✓ Vatanını oluşturan coğrafyanın,
- ✓ Beşeriyetini oluşturan milletin ve
- ✓ İradesini temsil eden devletin bugünkü sınır, nüfus ve yapı ile devamı kesinlikle mümkün olmayacaktır.

Bu tespit, günlük siyasetin basit ve kısır tartışma ve beklentilerinin çok ötesinde bir hassasiyetle, varlığını ve dikkatini yalnızca Türk Milletinin bekasına adanmış bir siyasal ve ideolojik hareketin tarihin ve insaniyetin içinden çıkarmış olduğu öngörüden öte kesin bir yargıdır.

Talihsizliktir ki, milli coğrafya, milli varlık, milletin bekası için duyulan kaygılar ve oluşan tehdit 1910'lu yılların bütün kaygıları ve tehditleri ile örtüşmeye başlamıştır.

Binyıllık yurdumuz olan bu topraklardan sürülmemizi amaçlayan tarihi emellerin uygulanabilmesine müsait bir sosyo-kültürel, sosyo-ekonomik ve sosyo - psikolojik zemin AKP zihniyetinin ağır tahribatı ile yeterince olgunlaşmıştır.

Dün 1915 Çanakkale’inde başlayarak, Türkiye Cumhuriyeti ile taçlanan süreçte niyetleri yarım kalmış emperyalizmin iştahından hiç bir şey kaybetmemiş olduğu anlaşılmaktadır.

Doksan yıl önce ceddimizin silah gücüyle bozduğu aynı oyunu sahnelemek için sabırla beklenen yeni bir Damat Ferit hükümeti bulunmuş olunması Türk millet için tam bir utanç vesilesidir.

Bu yüzden bugün Türkiye ile görülecek hesabı olan ve kendince alacağını tahsil etmek isteyen her ülke ve her zihniyet iktidar vasıtası ile milletimize bedel ödetmek için sıraya girmiştir.

AKP hükümetinin duyarsızlığını ve teslimiyetini fırsat bilenler Kıbrıs'tan, Ermeni meselesine, Ruhban Okulundan, sözde ekümenik iddiasına, Iraklı aşiret reisleri ile ilişkilere kadar her alanda dayatma listelerini sıralamaya başlamışlardır.

✓ Cumhuriyetimizin temeli olan, milli devlet ve üniter yapının tasfiyesi,

✓ Milletimizin kimliksizleştirilmesi,

✓ Yapay azınlıklar oluşturulması,

✓ Alt kimliklerin sivriltilmesi ve

✓ Bin yılda oluşan kardeşlik hukukunun zedelenmesine doğru ilerleyen bu çok vahim süreç beka düzeyinde tehditleri barındırmaktadır.

Geçtiğimiz yıllar içinde iktidar tarafından oluşturulmaya çalışılan tepkisizlik, karmaşa, tartışma, çatışma, yoksulluk ve kutuplaşma ortamı bu durumu fırsat gören mihrakların cüretlerini artırmıştır.

Avrupa sevdalıları, işbirlikçi aydınlar, yandaş medya mensupları, teslimiyetçi siyasetçiler, küresel projelerin yerli lobileri, yabancı destekçiler yıkım projesinde birleşmiş, Türkiye'nin geleceğini, kimliğini, birliğini ve bütünlüğünü tahrip noktasında tam bir ittifak oluşturmuştur.

Dışarıdan kurgulanan bu ihanet ittifakının omurgasını oluşturan AKP hükümeti; milletin çözülmesi için ellerindeki hükümet imkânlarını, parasal kaynakları, uluslararası işbirliği mekanizmalarını, işbirlikçi medya vasıtalarını ve sürece tam teslim olmuş çıkarıcı elitleri yıkım projesine seferber etmiştir.

Bu yolla milletimizin maddi ve manevi bütün direniş, güvenlik ve dayanma mekanizmaları ile hukuki, kültürel ve sosyolojik korunma duvarları ve tarihsel kültür ve kimlik kodları yıkılmak istenmektedir.

PKK'nın yıllarca dağda savunduğu bütün ihanet fikirleri şimdi iktidar zihniyeti tarafından sözde barış ve demokrasi süreci olarak "Kürt açılımı" tanımlıya savunulmaya başlanmıştır.

Yüce dinimizin mesajlarını insanlığın huzur ve gelişmesini ideolojik zemin olarak kabul etmiş bir zihniyetin sözde temsilcisi olarak hükümet olanlar, İslamcılık kisvesiyle ırkçılık yapanların kuşatması altına girmiştir.

Bölücü emel, tahrik ve hayallerin demokratikleşme kriteri olarak sunulduğu bu süreç içinde, milli hassasiyetlere sahip çıkmayı, milli birliğimizi, kardeşliğimizi savunmayı ayıplanacak, çağdışı ve ilkel bir tepki olarak mahkûm etme gayretleri artmıştır.

Bu vahim sürecin sonuç alması halinde; ortada ne üniter devlet, ne milli devlet, ne Türk milleti kavramı ve birliği kalacak, 86 yıl önce Cumhuriyetle şekillenen temel yapılanma ve kurucu değerler sistemi bütünüyle ortadan kalkacaktır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin giderek ağırlaşan bu ortamda üzerine düşen milli sorumluluğun gereği olarak iç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhunun yara aldığı, tuzaklarla dolu çok sancılı bir döneme doğru girilmekte olduğunun uyarısını baştan beri yapmıştır.

Partimiz, bütün bu gelişmeleri büyük bir öngörü ile yıllardan beri vurgulamış, gelinen aşamayı ve gidilecek istikametın ikazını açık ve yüksek sesle sürekli haykırmıştır.

Bu konudaki uyarılarımızı ve kapsamlı analizlerimizi geride kalan yıllardaki açıklamalarımızın tamamında bulmanız mümkündür.

Ancak, özellikle,

✓ 15 Haziran 2004 tarihili büyük Türk milletine hitaben yaptığımız “Tarihi Görev Çağrısı”,

✓ 2 Ekim 2005 tarihli “Başkent Ankara Mitingi”,

✓ 9 Aralık 2007 tarihli İzmir "Türkiye Tek Yürek Mitingi",

✓ 16 Aralık 2008 tarihli TBMM Genel Kurulunda 2009 Yılı Bütçe Kanun Tasarısı hakkındaki konuşma,

✓ 19 Mayıs 2009 tarihli gelişen siyasi gündeme ilişkin Türk Milletine yaptığımız açıklamadaki yorumlarımız, bu konudaki öngörülerimizin ne kadar haklı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi bugünkü süreci baştan beri görmüş, okumuş, uyarmış ve uyarılarında bütünüyle haklı çıkmıştır.

Bu açıdan, varılan netice bizim için beklenen bir son olmuştur.

Başta Başbakan olmak üzere hükümet üyelerinin, AKP yöneticilerinin öfkesi bu yüzdendir.

Çözüm ve fırsat denilen yıkım projesinin arkasına saklanılan “sözde barış ve kanın durdurulması” makyajı İmralı Canisi tarafından alkışlanarak dökülmüş ve PKK ile AKP işbirliği saklanamayacak şekilde ortaya çıkmıştır.

İktidara geldikleri günden itibaren hiçbir ahlâki sınır tanımaksızın milli ve manevi her değerimizin istismarı üzerine kurdukları hayasız teslimiyet siyaseti sonunda, AKP ve PKK aziz milletimizi tuzağa düşürmek için hazırladıkları kapana kendileri kısılmışlardır.

Başbakanın partimize yönelik öfkeli ve hırçın davranışlarının nedeni yıllardır yabancı mihraklarla kucaklaşarak milletimize sinsice hazırladığı oyunun bozulmuş olmasıdır.

Temsil ettikleri ideolojik körlüğün tipik bir devamı olarak, Türkiye Cumhuriyetinin varlığını kendi mevcudiyetleri için tehdit olarak gören ve intikam almaya çabalayan bu çarpık zihniyet şimdi milletin iradesine çarpmış ve paniklemiştir.

Ne var ki, bizim tamamen millet ve devlet bekasının kaygısıyla geçmişte yaptığımız çağrı ve uyarılar bugün tehdit kapıya dayanıncaya kadar yeterince karşılık bulmamıştır.

Gündelik geçim kaygıları ile meşgul olarak günü-birlik dertlerin peşine sürüklenmiş kamuoyu ve pusulasını kaybetmiş kurumlar konulara duyarsız kalmış; gözü dönmüş Erivan, Erbil, Atina, Brüksel ve Washington Lobileri ise meydanı boş bulmuştur.

Bugün artık iyice netleşmiştir ki Türkiye, AKP iktidarı ile yabancı güçlerin elinde “kontrol edilebilir istikrarsızlık” pozisyonunda ve denge noktasında tutularak muhafaza edilmek istenmektedir.

Dozu hassas müdahalelerle ayarlanan örtülü destek ve açık sömürü döngüsü ile küresel güçler, ülkemizi diledikleri tavizleri alabilecekleri kıvamda tutmaktadırlar.

Ve bu küresel senaryonun baş aktörü ise AKP zihniyeti ve Başbakan Erdoğan'dır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Kurulduğu günden bu yana, milli varlığı ve milli devleti benimsemekte tereddüt içinde olan bazı mihraklar, Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı zaman zaman sonuçsuz kalan silahlı kalkışma cüretini göstermişlerdir.

Vatan bütünlüğüne yönelik her isyan, milletimizin kahredici çoğunluğu tarafından lanetlenmiş, failleri başta olmak üzere, hadiselere karışanlar hak ettikleri cevabı tarih boyunca almışlardır.

Küresel dengelerin değişmeye başladığı 1980 ile 2000 yılları arasında da milli birlik ve beraberliğimize yönelik bölücü tehdit, silahlı veya silahsız olarak yurdumuzda artış göstermiş ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinde görülmemiş bir insan, para, malzeme ve moral kaybına yol açmıştır.

Vatanın ve milletin esenliği açısından bir zorunluluk olan terörle mücadele süresince, ülkemiz kıt

kaynaklarını ve dikkatini bu işe harcamak zorunda kalmış adeta küresel güçlerin ülkemizi dar boğaza düşürmek için kullandıkları bir stratejik oyalama aracı olmuştur.

Bu süreç bölgesel güç adayı olan ülkemizin kendi kaynaklarına dayanarak yükselme imkânını ortadan kaldırmış, toplumsal doku ve milli-üniter devlet yapımıza ağır hasarlar vermiştir.

20 yıla yakın bir sürede kahramanca verilen terörle mücadele sonucunda 2000 yılına girdiğimizde bölücülük ve bölücü terör, durdurulmuş, terör örgütünün azalan mevcudiyeti sınır ötesine kaçmış, elebaşının yakalanması ile de milletimiz kısmen rahat bir nefes almıştır.

Ve bu tarihlerde terör nispi bir durgunluğa ve terörle mücadele ise başarıya ulaştıkça, dağılan sislerin ardından;

- ✓ Ortada takatsiz bir ÷lke,
- ✓ Yabancı desteęi ile ayakta kalabilen bir ekonomi,
- ✓ Yaralarını sarmak isteyen bir millet,
- ✓ Geride kahramanlıklarla dolu bir ter÷rle m¼cadele destanı,
- ✓ Milli g¼venlik ve g¼ç stratejilerini paylaşmak zorunda kalan bir devlet ve
- ✓ ¼zellikle s÷zde aydınların zaaflarının belirgin hale geldiği bir sosyo-politik, sosyo ekonomik ve sosyo-k¼lt¼rel zemin ortaya çıkmıştır.

Bu itibarla, b÷yle si bir yıkımı daha ¼nce yaşayan bir devletin yeniden karşısına çıkan benzer bir tehdidi durdurmak istemesi her devlet gibi T¼rkiye Cumhuriyeti için de elbette ve mutlaka gerekli ve zorunludur.

Ne var ki, küresel aktörler tarafından 2002 yılından sonra PKK terör örgütünün Irak'ta Kandil Dağında ısrarla rezerve edilmesi ve Türkiye'nin de bu terör yuvalarından uzak tutulmak istenmesinin gerçek nedenleri artık ortaya çıkmıştır.

Aradan geçen yedi yıl içinde hükümeti Kandil'e müdahaleden men eden ABD yönetimi, Başbakan'ın iftiharla Eşbaşkanlığını yaptığı ve İslam dünyasına kan ve gözyaşından başka bir sonuç getirmeyen Büyük Ortadoğu Projesi'nin Türkiye ayağını PKK ve AKP ortaklığı ile gerçekleştirmek istediği belirgin hale gelmiştir.

Bu itibarla, bu gün gelinen vahim noktanın yol haritasını Osmanlıdan bu yana ihanet için fırsat kollayan zihniyetlerin danışman ve yönetici sıfatı ile çepeçevre kuşattığı istismarcı kadroların gaflet ile ihanet arasındaki yolculuklarında aramak lazımdır.

Geçtiğimiz yedi yıl boyunca tükenmeye yüz tutmuş terör örgütünün siyasal uzantıları hükümetten cesaret bulmuş, milli birlik ve beraberliğimiz ve

bin yıllık kardeşliğimiz AKP tarafından temelinden tartışılır hale getirilmiştir.

Kamuoyunun ve bazı milli kurumların seyirci kaldığı bu süreçteki gelişmeler, meseleleri Türkçe okuyan ve Türkiye perspektifinden bakabilenler için karşılaşacağımız felaketin adım adım habercisi olmuştur.

Hükümetin PKK taleplerinin bile ötesinde sözde açılıma niyetlendiği Başbakan Erdoğan ile İmralı Canisi'nin açılımda başa baş yarıştığı süreçte yıkımın projesinin ana başlıkları;

✓ Milli kimliğin tartışmaya açılması ve bu kimliği oluşturan maddi ve manevi alt yapının adım adım tahrip edilmesi,

✓ Milli kimliğe şekil ve anlam veren tarihi, sosyal ve kültürel kaynaklarımızı silikleştirme, değersiz hale getirme niyetleri ve icraatları,

✓ Hükümetin terörle demokrasi arasında kurmaya çalıştığı yanlış ilişkiler ağı ile bu konularda özellikle Avrupa Birliği sürecinin dayatmaları,

✓ İktidarın teröre sempatik yaklaşımı ve zaten isteksiz oldukları terörle mücadeledeki zaaf ve çaresizliği,

✓ Sorunu milli imkânları ve gücü kullanarak çözmek yerine Irak'ı işgal etmiş Küresel Gücün inisiyatifine havale etmiş olması,

✓ Toplumun tepkisizliğe, duyarsızlığa, ayrışmaya, tavizlere ve travmaya hazırlayan işbirlikçi lobi faaliyetlerinin çalışmaları olmuştur.

Bu nedenle, İmralı Canisi'nin söz sahibi olarak Başbakanla pazarlıklar başlattığı bölünme ve yıkım projesine kadar nasıl gelindiğinin bilinmesinde ve hafızaların tazelenmesinde yarar görüyorum.

AKP zihniyetinin iktidar olduğunda ilk yaptığı icraat, sözde insan hakları, özgürlükler ve demokrasinin

geliştirilmesi adı altında, terör propagandasının ve teröre yardım ve yataklık etmenin suç olmaktan çıkartılması olmuştur.

Bu yolla, terörle mücadeleyi sekteye uğratacak şekilde yapılan tehlikeli düzenlemeler AKP tarafından fütursuzca yasalaştırılmıştır. Bu süreçte İmralı Canisi'nin ölüm cezasının müebbet hapse çevrilmesine ilişkin yasa da 03.08.2002 tarihinde MHP haricinde, AKP'nin de içinde bulunduğu diğer partiler tarafından çıkartılmıştır.

Ardından, 40 binden fazla insanımızın kaybedilmesine yol açan bölücü terör örgütü mensuplarından mahkûm olup cezaevlerinde yatanlar, AKP tarafından “Topluma Kazandırma” adı ile icad edilen örtülü bir aflla yeniden dağlara dönmek üzere salıverilmişlerdir.

AKP bu icraatlarla da yetinmemiş, kanlı terör örgütünün öncelikli talepleri ile emel birliği yaparak devlet öncülüğünde ve TRT'yi kullanarak yerel dilde yayın yapılması için bütün imkânları sunmuştur.

Milli hassasiyetleri yozlaştırma konusunda AB süreci ile üzerine düşen görevi de başarı ile icra eden AKP hükümeti, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesini, Türk milli hukuk sisteminin üzerinde Yüksek Temyiz Mahkemesi haline getirmiş ve Türk mahkemelerinin kesinleşmiş hükümlerini geçersiz sayılmasının önünü açmıştır.

AKP'nin açtığı kapıdan giren ve kendilerine “barış elçisi” adını veren çevreler ise “Sayın” diyerek saygıda kusur etmedikleri İmralı Cani'sinden, hücre-sinden idare ettiği örgütünün sözde ateşkes süresini 6 ay daha uzatması için ricacı olma küstahlığını gösterebilmişlerdir.

Avrupa'nın baskısı ile teslim olmak için zaten tetikte bekleyen AKP zihniyeti, bölücülükten hükümlü eski milletvekillerinin saliverilmesinin önünü açmış, tahliyelerini müteakip konutlarında ağırılarak gönüllerini almıştır.

Bu vahim gelişmeye neden olan hukuki kararların Türkiye'yi içeride ve dışarıda rahatlattığını

söyleyen dönemin Adalet Bakanı, tıkanan konularda gösterdiği hile ve hülle sanatını burada da icra ederek sabırsız davranan bölücülere adeta itidal tavsiye etmiş ve demokratik sabırla her şeyin aşılacağına teminatını vermiştir.

AKP'nin kutsal bir kavram gibi tapındığı Avrupa Birliği, vatandaşlarımızın bir bölümünü milli ve etnik azınlık olarak görmüş, kültürel hakların da ötesinde, sözde bu etnik farklılığa siyasi statü kazandırılmasını ve bunun Anayasamızda açıkça tanınmasını teklif etmiştir.

Hükümetin gafletiyle cesaretlerini artıran bölücü mihraklar ve uzantıları, demokrasinin nimeti ile ellerine geçirdikleri yerel kamu imkânları ve vasıtalarını teröristlerin hizmetine tahsis etmişlerdir. Devletimizin güçleri ile kanlı terör örgütü aynı kefeye konulmuş, güvenlik kuvvetlerinin moral gücü çökertilmeye çalışılmıştır.

AKP'nin özel itibar ve sağlığı konusunda da özen gösterdiği İmralı'daki caniden talimat alan terör

destekçisi mihraklar, Demokratik Cumhuriyet zırvası ile bölücü emellerine Anayasal statü kazandırma çalışmasını da başlatmışlardır.

Kamuoyunun yoğun baskıları karşısında tedbir almaya mecbur kalıncaya kadar AKP hükümetinin aczinden cesaret alan terörist başı, avukatlarıyla ayrıcalıklı bir statüde görüştürülmüş, o da, örgütünü ve uzantısını sözde siyasi odakları kuryeler ile yönetmiştir.

Kendisine, İmralı canisi'nin nasıl bu kadar rahat davrandığını soran Talabani'ye “demokrasi bu” diyen Başbakan, terör örgütü ve bölücülükle ilgili düşüncelerini de demokrasi içinde gördüğünü daha o zamandan ortaya koymuştur.

Hükümetin görevi bu kadarla da bitmemiş, AKP'nin öncülüğünde, etnik ayrımcılığa sürükleyecek ve Türk milletini bölerek ayrı bir millet oluşturacak dayatmalarla karşı karşıya kalınmıştır. Bu çerçevede, “Türk milleti” kavramı bizzat Başbakan

tarafından kendi topraklarında marjinal bir etnik kalıntı ve sığıntı olarak tanımlanmıştır.

Başbakan, mensubu olmaktan kaçındığı Türk milletinden duyduğu rahatsızlıkla, millet mefhumunu kısır bir ırk ve kavim körlüğü ile değerlendirmeye başlamış, milliyetçiliği bir ırkçı söylem ile tanımlama çabasına girmiştir.

Başbakan'ın defalarca tekrarladığı gibi 36 etnik grup iddiaları, zenci-beyaz çağrışımları, “Türkiyelilik” sloganları, alt –üst kimlik hezeyanları bölücülüğün ülkemizde doksan yılda aldığı mesafeden daha fazla tahribatın yolunu açmıştır.

Bölücü örgütün terörle yapmaya çalıştığı milli kimliğimizin kırılmasına yönelik çalışmalarını, bu ülkenin başbakanı silahsız olarak gerçekleştirmeyi başarmış ve bin yıldır bu ülkede yaşayan Türk Milletini, bölünmeye, Türk milletinin içinden yeni milletler çıkarmaya götüren çok tehlikeli ve vahim bir süreci hükümetinin ilk yılında başlatmıştır.

Başbakanın ve hükümetinin tanıdığı sözde özgürlük ortamında teröristlerin cenazeleri gövde gösterilerine dönüştürülmüş, ihanet sembolleri açıkça kullanılarak aziz milletimiz ve milli değerlerimiz aşağılanmıştır.

Ve nihayet, atılan nifak tohumları meyvesini vermiş, AKP'nin duyarsızlığından cesaret alan ihanet şebekeleri şanlı bayrağımıza da el uzatmak küstahlığını göstermişlerdir. Hükümetin düşürdüğü yerden, bayrağa sahip çıkarak yükseltmeye çalışan milyonlarca millet evladı ise Başbakan tarafından “şoven” olmakla suçlanmıştır.

AKP zihniyetinin AB sürecine uyum sağlamak adına imzaladığı anlaşmalar sonucunda, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından İmralı Canisi'nin yeniden yargılanması kararı alınmıştır. Adım adım olgunlaştırılan siyasi şartlar ve hukuki zemin, karşımıza yeniden yargılanma süreci olarak çıkmıştır.

AKP döneminde, teröre karşı mücadele için gerekli bütün birimler atıl hale getirilmiş, devletin güvenlik güçleri zaafa düşürülmüştür. Güvenlikten sorumlu yetkililerin defalarca dile getirmelerine rağmen onların terörle ve suçla mücadele imkânlarını kısıtlayan hükümet, buna karşılık çıkardığı yasal düzenlemelerle bölücülüğün ve terörün serbestçe icrası için hukuki alt yapıyı maharetle hazırlamıştır.

Tek dayanağı olan Avrupa Birliğine girebilme uğruna suç ve terör odaklarının hareket imkânlarını genişleten yasalar çıkaran AKP hükümeti, bu konuda Adalet Bakanının "Böyle bir yasaya gerek yok" mesajı ile güvenlik güçlerinin ve adli makamların elini kolunu bağlayan Terörle Mücadele Yasasının değiştirilmesi için adım atmaktan kaçabildiği kadar kaçınmıştır.

Toplumunu adım adım duyarsızlığa iterek istediği kıvama getirdiğini düşünen Sayın Başbakan, Diyarbakır'da yaptığı sözde demokratik açılımla, bölücü teröre meşruiyet kazandıracak bir süreci de

başlatmıştır. Başbakan sözde aydınların rehberliğinde bölücülük tarihine imzasını atmış; yaşanan etnik tahrikleri ve kanlı terörü bir “Kürt sorunu” olarak gördüğünü itiraf ve kabul etmiştir.

Başbakan bu beyanı ile bölücü terör sorununu, etnik bir kimlik sorunu olarak tanımlamış ve böylece ayrılıkçı terörün siyasi hedeflerini adeta haklı ve meşru gösteren bir gaflet ve sorumsuzluk sergilemiştir. Bu aşamadan sonra cesaretleri iyice artan mihrakları durdurmak güçleşmiştir.

Terörle mücadelede binlerce şehitle geçen yılların ve hatıralarının üzerine bizzat Başbakan tarafından çizgi çekilmiş, “geçmişte yapılan hataları yok saymak yanlış” denilerek sözde doğruları yapmak üzere teröristlerin beklentileri tırmandırılmış, şer sözcülerinin “AB’ye giden yola mayınlar döşenmesin” talimatları pişkinlikle dinlenmiştir.

AKP’den gördükleri imtiyaz ve izin ile etnik bölücülük yapan ve terörü desteklediğini saklamayan

sözde yasal siyasi oluşumlar, belediyeler ve malum sivil toplum örgütleri bu amaçla geniş bir şer cephesi oluşturmuştur.

Bu, açıkça gerçekleşen kuşatma karşısında ise AKP hükümeti tam bir teslimiyetçilik sergilemiş, ihanet heveslerini artıracak bütün adımları zaman içinde ve sırası geldiğinde bir bir atmıştır

Bizzat Başbakanın ağzından büyük Türk milletini azınlık seviyesine indirgeyen hezeyanlar duyulmuş, Türkiyelilik adı ile öne sürülen zırvalar İmralı Canisi tarafından memnuniyetle karşılanarak alkışlanmıştır.

Hükümetin açtığı bu kapıdan terör örgütüne desteklerini fütursuzca sergileyen bazı Belediye Başkanları, ihanet kusan bir TV yayını için yabancı bir ülkenin Başbakanı'na mektup yazma cüretini gösterebilmişlerdir. Dönemin Dışişleri Bakanının bu çok vahim olayı, üzerinde fazla durulmasına gerek olmayan bir “sorumsuzluk” olarak tanımlaması yazılan mektuptan çok daha vahim bir gelişme olmuştur.

AKP'nin aymazlığını fırsat bilen bölücülüğe müzahir çevreler, yurt dışında "bölgesel lider" statüsü ile kabul görmeye başlamışlardır. Türkiye'nin bir belediye başkanına karşı ABD ve Avrupa makamlarının gösterdiği özel ilgi ve muhabbetin bir eyalet valiliği sürecinin başlatılması olabileceği hükümetin umurunda bile olmamıştır.

Tüm bu teslimiyetçi tavrın doğal sonucu olan çok vahim bir gelişme de bu dönemde yaşanmıştır. AKP zihniyetinden aldığı cesaretle terörist, dağdaki ininden hükümete müzakere çağrısı da yapabirmiştir.

Ankara'ya kimin direktifi ile çağrıldığı bilinmeyen Hamas liderinin ilginç ziyaretinin ardından, Kandil'den gelen adrese teslim ve iadeli taahhütlü mesajda dağdaki terörist başı "bizimle de görüşecekler" diyerek hükümete bugünkü süreci hatırlatmıştır.

Bütün bu vahim gelişmeler olurken, AKP hükümetinin sorumluluğunda "Terörle Mücadele

Yüksek Kurulu” adı altında her büyük terör eyleminde, şehitlerin milletimizde uyandırdığı öfkeyi dindirmek için zaman zaman yapılan toplantılar ise hükümetin kamuoyuna bir şeyler yapıldığına dair oyalama taktiğinden öteye geçememiştir.

Şemdinli’de meydana gelen ve terör örgütü ile yandaşlarının devlete meydan okuması için başlangıç kabul edilen olayın ardından Başbakanın, “ucu nereye dayanırsa dayansın” sözlerinden iz süren kılavuzları, Kandil’deki teröriste değil, ancak eli kolu yasalarla bağlanmış güvenlik kuvvetlerimize ulaşma cüretini göstermişlerdir.

Siyasallaşma adına mesafe alan bölücülük artık üniversitelerin salonlarında da tartışılarak yine bu dönemde desteklenmeye başlanmış, “Zana gibiler çağrılmadı” denilerek sözde aklanmaya çalışılan konferanslar gelecek yıllarda karşımıza çıkacak daha vahim gelişmelerin ve bölünme taleplerinin işareti olmuştur.

AKP gözetiminde yapılan bu toplantılarda “ateşle sorun çözülmez” “silahlar bırakılsın” “barış gelsin” denilerek teröristle mücadelede tek çaremiz olan Türk Ordusunun silah bırakması teklifine kadar varan küstahlıklar sergilenmiş, fırsat denilen bugünkü rezalete teşrifatçılık yapılmıştır.

Sözde bölünme sorunlarının çözümü için “yol haritalarının” önerildiği, uzlaşma adı altında “genel affın” dile getirildiği toplantılarda hükümet gelişmeleri demokrasi ve özgürlük adına seyretmekle yetinmiş, bugün karşımıza çözüm ve çare olarak çıkan ilkesiz siyasetinin yığınağını güçlendirmekle meşgul olmuştur.

Her nevrüz ve devamındaki günlerde yaşanan vahim ayaklanma provalarında Türk polisinin “tahriklere kapılmadı” denilerek taşlanmasına göz yumulmuş, yöre Belediye Başkanlarının “polisi karakola çekilmeye davet eden” talimatları, AKP zihniyetinin çaresizliği ile maalesef sineye çekilmiştir.

Türkiye'nin bu bölgesinde sokakların inisiyatifini ele geçiren hainler karşısında Türk polisi çaresiz ve aciz duruma düşürülmüş, bu vahim durum demokratik müdahale, çağdaş kolluk gibi hezeyanlarla hükümet ve yandaşları tarafından alkışlanmıştır.

Hükümet, güvenlik güçlerinin "Güneydoğu'daki terör eylemlerini önlemek amacıyla Başbakanlığa bağlı bir birim kurulması" için yaptığı öneriyi "gerek-siz" bulurken terörle mücadeleyi değil teröre fırsat tanımayı tercih etmiştir.

Özgürlük ile güvenlik arasında denge kurma bahanesine sığınarak acaba bu arada PKK insafa gelir de silah bırakır mı diye güvenlik güçlerinin talep ettikleri yasaları mümkün olduğunca oyalayan AKP zihniyeti, yanlış teşhislerinin kurbanı olarak sonunda inisiyatifi PKK'ya ve Iraklı aşiret reislerine teslim etmiştir.

Daha o dönemde zaman zaman kitlese sokak eylemlerine kadar varan ihanet provalarını

kamuoyundan kaçırılmayan Başbakan'ın “Enstrümanları alınınca olay çıkardılar” sözü hükümet üyesinin “Başbakan'ın uzattığı eli ısırıldılar” ifadesi bu zihniyetin PKK ile pazarlıklar yaptığının itirafı olmuştur.

Kamuoyunu ikna edebildiği takdirde bir İmralı Canisi ve PKK affına dünden razı olan hükümet ve AKP'nin foyası .”Yeni Terörle Mücadele Yasasına sıkıştırılmaya çalışılan “Bölücübaşına af” teklifi ile ortaya çıkmıştır.

Şehit cenazelerinin artması üzerine sınır ötesi operasyon yapılacağını ve Bakanlar Kurulu'nun çok şeye gebe olduğunu ifade eden Başbakanın sahte hamaset sözleri boşa çıkmış, bu aldatmaya PKK bile kanmamıştır.

Aymazlık, Milli Savunmadan sorumlu bakanın beyanlarına da yansımıştır. Bakan, binlerce vatandaşımızın kaybına neden olan ve yirmi yıldır süren terör eylemlerini “PKK bir asayiş olayıdır.” sözleri ile küçümseme yolunu tercih etmiştir.

Hiçbir tedbir almadan PKK'nın insafına terk edilen bölücülük ve terör eylemleri nedeniyle kahraman gazilerimizin ve şehit vatan evlatlarımızın sayıları artınca, aziz milletimiz, karanlık propagan-daya rağmen AKP'ye tepkilerini göstermeye başlamışlardır.

Bu gelişmeler doğrultusunda, Sayın Başbakan tarihi bir gaflet göstererek kutsal askerlik hizmeti için “askerlik yan gelip yatma yeri değildir” sözleri ile terörle mücadele azminin kırılması için bir beşinci kol faaliyeti görevini bizzat üstlenmiştir.

Bu arada artan terör olaylarına karşı operasyon yapılmasına yönelik kamuoyu baskısı her seferinde oyalanmış, Kandil Dağı ve çevresini ise bir ihanet merkezi olarak kullanmaya başlamış olan teröristlere karşı ABD engeli aşlamamıştır.

Terörle mücadele gibi halkımızın çok acil güvenlik ihtiyacını umursamayan ABD yönetimi, AKP'nin bu zaafını bir diplomatik kapan olarak kullanmış,

AKP'nin vermeye hazır olduğu her türlü tavize rağmen operasyon iznini vermemiştir.

ABD, Irak'a müdahale ederken sanki Iraklılara danışmış, ya da El Kaide ile mücadeleyi koordinatörle yapmış gibi PKK'ya müdahale söz konusu olduğunda sorunu yokuşa sürmeyi tercih etmiş ve koordinatör mekanizması ile ülkemizi oyalamıştır.

AKP'nin bu zihniyetinden cüret kazanan Iraklı aşiret reisleri Türkiye üzerinde sürdürdükleri santaj ve tehdidin boyutlarını giderek artırmış, terör törenlerine mesajlar göndermiş, Türkiye içinde siyasallaşma çalışmalarını başlatmışlardır.

Söz konusu şahıslar maaşa bağladıkları teröristlere açıkça kucak açarak Türkiye'ye genel af çağrısı yapma küstahlığını göstermiş kendi kırmızı çizgilerini AKP hükümetine dayatmışlardır.

Artan saldırılar sonrasında taşan sabırları ve yoğunlaşan toplum baskısını öteleyebilmek için

ABD makamlarının önerdiği koordinatör mekanizması ile oyalanarak terörizmin karşısında aracılarla pazarlığa girilmiştir.

Türkiye bu sözde mekanizmayla yeni bir oyunun ve oyalanmanın içine itilmiş, yılanın başını büyümeden ezmek yerine tamamen zaman kazanmaya yönelik bir senaryonun figüranı olmayı sürdürmüş, kendi tabirleri ile “deliğe süpürülmeden” ömrünü uzatabilmenin telaşını yaşamıştır.

“Sorunların çözümü demokraside” denilerek sözde demokratik açılımlar adı altında bölücü taleplere cesaret verilmiş, terörün azaltılması halinde yeni haklar elde edeceklerine dair ihanet odaklarında umut uyandırılmıştır.

Bütün bu gelişmeler olurken Türk siyasi tarihinde bir ilk de yaşanmış, bu ülkenin bir Başbakanı'nın 30 bin kişinin katili olan canıye PKK'lı teröristlerin ağzı ile hitap ettiği, İmralı Canisi'ni “Sayın” diyerek kutsadığı ortaya çıkmıştır.

Rezalet bununla da bitmemiş, vatanımızın birliği uğruna şehit düşen aziz Mehmetçiklerimiz Başbakan tarafından “kelle” denilerek hakarete maruz kalmıştır.

Ne zaman bir terör eylemi olsa bunun hükümetin başarılı icraatlarını gölgelemek, Avrupa sürecini baltalamak, artan zenginliği ve refahı önlemek için yapıldığına dair kendilerinin bile inanmadığı bahaneler ve komplolar uydurulmuş ve bunlarla avunularak toplum oyalanmaya çalışılmıştır.

ABD makamları ile her görüşme ortamında gündem maddesi PKK ile mücadele olmuş, örgütün nasıl tasviye edileceği konusunda bitmek tükenmek bilmeyen görüşme trafiğine rağmen ne gariptir ki yedi yıldır bir türlü karara varılamamıştır.

Küresel gücün dayatmaları sonucu Talabani ile görüşmeye itilen Türkiye, her müzakereden sonra PKK'nın Kandilden çıkarılacağına dair söz ve taahhütlerle avunmuş ve bu yalanlara her defasında bile bile göz yummuştur.

Bu konuda ABD makamlarını ikna edemeyeceğini anlayan Başbakan kurnazca bir manevra yapmaya yeltenmiş “içteki beşbin bitti mi ki dışarıdaki beşyüz ile mücadele edelim” diyerek ürkeklik ve çaresizliğine kimsenin inanmadığı bahaneler aramıştır.

Bu arada artan bölücülük her geçen gün kendi tabiri ile mevzi kazanarak elindeki belediyeleri örgütün hizmetine sokmuş, dağdaki teröristin muhalif hareket olduğuna dair alçakça yorumlar hükümetin bakışları ve adalet sisteminin huzurunda açıkça söylenebilmiştir.

Başbakan Erdoğan’ın terörle mücadeledeki vizyon ve niyet eksikliğini kullanan terör örgütünün eylemleri tırmanınca, bir yandan “silahı bırakır gelir masada konuşursun” çağrısı ile teröriste el uzatılmış, ardından gelen tepkiler üzerine “canilerle konuşmam” denilerek çark edilmiştir.

AKP tarafından, yıllardır bir taraftan sözde başarılı diplomatik ilişkiler kurulduğu, ülkemizin

itibarının arttığı söylenmiş, öte yandan defalarca ABD ve Irak makamlarına verdiğimiz 150 kişilik terörist listesinden, Avrupadaki çok sayıda örgüt mensuplarından hemen hiç kimse teslim edilememiş, finans kaynakları ortaya çıkarılamamış, yayınlar durdurulamamıştır.

Ne zaman ki vatan evlatlarının acı kayıpları artarak aziz millet vicdanında öfkeye dönüşse Başbakan tavır ve üslup değiştirmiş, “yarının çok şeye gebe olduğu” “sabrın taşıdığı” ”sözün bittiği” “seçeneklerin tükendiği” gibi kuru tehditlerle kamuoyu bizzat Başbakan’ın ağzından hamaset istismarına maruz kalmıştır.

Terör örgütünü Kandil Dağı bölgesinde besleyen ve yöneten Talabani ve Barzani ile sürekli ve tek taraflı ilişkilerle şirin gözükmelmeye çalışılmış, hatta Talabani’nin ülkemizdeki “muhalif gurupları destekleriz” şeklindeki saldırısı Başbakan tarafından “sürç-i lisan etmiştir” denilerek tevîl yoluna gidilmiştir.

Irak'tan kaynaklanan terör saldırılarının bir türlü sona ermemesi ve AKP hükümetinin Iraklı aşiret reislerine dönük hiçbir caydırıcı tedbir almaması üzerine, Türkiye'deki bölücü mihraklar tam bir cüret kazanmış ve “artık yeter denirse iç savaş olur” tehditleri altında “güneyli güçlerle işbirliği yapılacağı” açıkça ilan edilmiştir.

PKK terörünün bitirilmesi için ABD makamları ile yapılan her görüşmede “kararlılık” mesajları ve “ortak düşman” tanımları ile avunulmuş, ABD'nin PKK'yı terör örgütü olarak görmesi bir lütufmuş gibi algılanarak hükümet tarafından minnetle karşılanmıştır.

Bir taraftan “terör örgütü demeyeni muhatap almayız” diyerek kararlılık gösterisi yapan Başbakan Erdoğan, diğer yandan hala PKK'ya terörist diyemeyen Barzani, Talabani ile görüşmeleri sürdürmüş, partisi ise bölücü siyasal uzantılarla buluşulan yemek masalarında sinsi pazarlıkların kapıları aralanmıştır.

Çıkartılan yasalarla, oluşturulan psikolojik ortamla ve alıştırılan kamuoyunun tepkisizliğinden cesaretle devlet kudreti ataletle sürüklenmiş, federasyon ve ayrılma, ayrı dil ve sembol talepleri gibi tam bir ihanet gösterisi karşısında bile adli ve idari mekanizmalar derin bir sessizliğe mahkum edilmiştir.

Yıllardır Kuzey Irak'a yönelik sınır ötesi bir askeri operasyon kararını alamayan AKP hükümeti, partimizin meclise girdiği 22 Temmuz seçimlerinden sonra Tezkere çıkartmak zorunda kalmış, ancak bu konuda ürkeklik göstererek meclis kararının gereğini yerine getirmekten ısrarla kaçınmıştır.

Terör örgütüne yardım ve yataklığı kesmek için devletin üst düzey toplantılarında alınan caydırıcı tedbirler ve gevşek ambargo kararları bir türlü uygulanmak istenmemiş, aksine bu karara rağmen "PKK'yı çıkarsınlar on misli yardım yaparız" denilerek Iraklı muhatapları nezdinde devletin inandırıcılığı tamamen ortadan kaldırılmıştır.

Bu arada yirmibeş yıldır süren terörle ve bölücülükle mücadele tarihinde bir ilk de yaşanmış, bir terör saldırısından sonra PKK tarafından alıkonulan Mehmetçiklerimizin güvenlik güçlerine teslimi esnasında PKK, Barzani, Talabani ve Amerika ilişkisi tam bir sevk zinciri ve suç üstü halinde gün ışığına çıkmıştır.

Yaşanan terör olaylarındaki kayıpların artması, önlenemeyen eylemlerin çoğalması her defasında hükümet tarafından “mücadelenin doğasında var” “dünya önleyemedi ki biz önleyelim” “nerede son bulmuş ki” denilerek makul karşılanmış, bunun “uzun soluklu bir iş” olduğu söylenerek, zafiyete bahane aranmıştır.

Hükümetin özürlü terör algısı, teröristlerin baskı sonucu dağa çıkmış masumlar olarak takdim edilmesine neden olmuş, terörün üzerine gidilmesini önerenlere Başbakan tarafından “katı defans dağa çıkarır” denilerek, bölücülüğün anayasal düzen içinde yapılmasına davet ve izin verileceği ilk ağızdan açıklanmıştır.

Bu konuda hükümetin en büyük dayanağı ve cesaret kaynağı ise “sadece askeri çözümün olmayacağını” söyleyen küresel güç, hükümetin “siyasi açılım olması gerektiğini” tekrarlayan Avrupalı dostları ile “siyasi çözüm yolu öneren” Iraklı muhatapları olmuştur.

Terörün hükümeti bunalttığı her ortamda, İmralı canisini de kapsayan bir genel af gündeme getirilmiş, hükümetin bu konuda açık bıraktığı süreçten cesaret alan bölücülük, sözde direnişin sürmesi halinde bebek katilinin 2010”da serbest kalacağını alenen yandaşlarına müjdelemiştir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yönetiminde yedi yıl boyunca yaşanan vahim gelişmeler ve bölücülüğe gösterilen müsamahalarla ve desteklerle “taşlar bağlanarak” bölücü tahrikler için meydanlar boş bırakılmıştır.

Başbakan'ın polis kordonu altında bomboş caddelerden geçerek girdiği salonlarda parti toplantıları yaptığı, bölücülerin ise taş ve sopalarla sokaklarda

yürüttüğü seçim kampanyası ülkemizi nasıl bir sinsi tuzağa çekmeye başladığını ortaya koymuştur.

Bir taraftan gizlice yapılmaya çalışılan yemekli toplantılarda formül ve sözde uzlaşma zemini arayışları sürerken, diğer yandan başbakanın polis çemberi altında söylediği hamasi sözlerin tam bir ikiyüzlülüğün işareti olduğu anlaşılmıştır.

Türkiye'nin devlet yapısının yeniden tanzimi, farklı kökenden gelen vatandaşlarımıza siyasi ve hukuki planda milli azınlık statüsünün tanınması ve bunun Anayasada teminat altına alınmasını isteyen Avrupa Birliğinin tahribat süreci Türkiye Radyo Televizyon Kurumunun 24 saat Kürtçe yayına açtığı kanalla birlikte hayata geçirilmiştir.

Hükümetin yıllardır yaptığı tahrikler sonunda yerine oturmaya başlamış, kafalarda oluşturulmak istenen bölünmüş Türkiye haritaları bizzat AKP yöneticileri tarafından Sivas-Gavurdağı hattı telaffuz edilerek şekillendirilmiştir.

TRT eliyle Kürtçe yayın yapma, üniversitelerde Kürtçe enstitülerini kurma, Kürtçeyi seçmeli ders olarak müfredata alma çabaları ve daha ileri adımlar atma konusundaki niyetleri AKP'nin bölücülere vadeli ümit ve cesaret verme çabaları olmuştur.

Bütün bu olanlarla birlikte bölücülüğün temel hayat alanı olan etnik kimlikler okşanmaya devam etmiş, önce 36'ya böldüğü milletimizin içerisinde, sonra yeniden tek millet çıkarmaya çalışılıp “biz, beraberiz, bütünüz” denilerek tam bir zihniyet çürümesinin örneği verilmiştir.

Toplumsal yapımızda baş gösteren karmaşa, tartışma ve kısır çekişmelerin tetiklediği gelgitler, iniş çıkışlar kaygı verici seviyelere yükselmiş, Türkiye'nin iç ve dış güvenliğini, milli çıkarlarını ve milli bünyesini tehdit eden taciz ve tahrikler giderek yoğunlaşmıştır.

Hükümet silahsız yöntemlerle terörü önleme garabetini sürdürürken, terör örgütü boş durmamış,

devam eden kanlı eylemlerde çok sayıda güvenlik mensubumuz şehit olmuş veya yaralanmış, vatandaşlarımız can ve mal kaybına uğramıştır.

Adalet ve Kalkınma Partisi yönetimi ile geçen her gün geçmişte yanlış atılan adımların faturalarını birer birer önümüze getirmiş; geri adım atmanın diyalog, boyun eğmenin işbirliği, aldatılmanın ise sözde zafer olarak takdim edilmeye çalışıldığı uluslararası ilişkimiz, geri dönülmez bir batağa doğru hızla sürüklenmiştir.

Bölücübaşının İmralı'ya getirilmesi ile başlayan terörün ve bölücülüğün küçülme ve zayıflama süreci, AKP hükümetlerinin yanlış değerlendirmesiyle tersine dönmüş ve yeniden azan terör saldırıları ile büyüyen kanlı terör örgütü bugün hükümeti Irak'lı aşiret reisleri ile kucaklaşacak kadar stratejik bir vasıta haline gelmiştir.

Örgütün Irak'taki varlığı, onları himaye eden Iraklı aşiret reisleri tarafından Türkiye ile ilişkileri

artırma noktasında bir şantaj ve pazarlık unsuru olarak kullanılmış ve başarılı olunmuştur.

İstismar ve fırsat hız kesmemiş, yörede işlenmiş ve adına töre cinayeti denilen suçlardan bile yola çıkarak terörle mücadelede yer alan kahraman yöre insanını sorgulanmış ve koruculuk sistemi yargılanmak istenmiştir.

Sözde sivil toplum temsilcileri, üniversite zemini ni propaganda için kullanan mihraklar, güdümlü düşünce kuruluşları, siparişe sonuç çıkartan kamuoyu araştırma şirketleri, yüzleşmeye meraklı sözde aydınlar ve yandaş medya kanalları bu sürecin başlıca aktörleri olarak ihanete çanak tutmuşlardır.

Cumhurbaşkanı'nın 'Kürt sorunu Türkiye'nin birinci sorunudur' açıklamasıyla eş zamanlı olarak Kandil Dağından medya üzerinden mütareke ve müzakere çağrıları yapılmış, pazarlığın şartları olgunlaştırılmıştır.

"Farklı etnik kimlikte olanlar ÷lkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi" sözleriyle kontrolünü kaybetmiş bir ruh halinin işaretini veren Başbakan, ecdadını aşğılamayı özgüven zanneden zihniyet çürümüşlüğünün hangi mevkilerde süründüğünü herkese göstermiş, "Hepimiz Ermeniyiz" diyenlerle aynı noktada buluşmuştur.

Netice itibariyle; Türkiye'nin milli birliğini, üniter devlet yapısını ve toprak bütünlüğünü hedef alan teröre ve bölücülüğe sürekli prim veren Başbakan, son aylarda bölücülük bayrağını fırsat ve çözüm adı ile eline almış, etnik ayrılma ve ayrışmaya zemin hazırlayacak bütün dinamitlerin fitillerini Cumhurbaşkanlığı makamı ile rol paylaşıp ve İmralı Canisi pazarlık yaparak birer birer ateşlemeye başlamıştır.

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Nasıl ve nereden geldiğini bilmek, nereye gidiğinin bütün ipuçlarını vermektedir.

AKP döneminin ihanet tarihçesini özetlemeye çalıştığım gibi, son zamanlarda üzerinde çok konuşulan sözde barış, silah bırakma ve ateşkes sürecinin sonunda AKP zihniyetinin yönettiği ve ilkesizlerin de destek verdiği süreçte Türkiye'nin önünde kısa vadede beklenen çok vahim gelişmelerin şunlar olacağı anlaşılmaktadır.

✓ Yıllardan beri pazarlıkla silah bırakmaya davet edilen örgütün ilk şartı İmralı'daki Bölücübaşının salıverilmesi ve PKK için af çıkarılması olmuştur. Bu nedenle “bebek katili” de dahil olarak geniş kapsamlı bir af yasası çıkması beklenmelidir.

✓ Çıkarılan affın kapsamı genişletilecek, dağdan inecek olan örgüt mensuplarının siyasal haklardan yararlanmaları gündeme getirilecek ve mevcut örneklerinde olduğu gibi TBMM yolu açılacaktır.

✓ Yirmi yıldan bu yana Türkiye merkezinde hareket eden bölücülük, sıklet merkezini Irak'a kaydıracak, Kuzey Irak'lı aşiret reislerinin tam güdüm ve kontrolüne geçecektir.

✓ Pazarlığın tamamlanması sonucu silahın bırakılması halinde, yerli bölücü unsurların özellikle uluslararası ilişkilerinde pürüz oluşturan terörle ilintili olma vesayeti üzerlerinden kalkacağından bölücülük için daha güçlü küresel destek bulunacaktır.

✓ Makul bir süre geçince eli silahlı yeni bir terör örgütüne dönüşecek olan PKK adı "terör örgütü" listesinden çıkarılacak ve kırk bin kişinin ölümünden sorumlu kanlı örgüt ve arkasındakiler dünyanın gözü önünde aklanacaktır.

✓ Bölücülük, kendilerine verilmiş sözlerin yerine getirilmemesi ihtimaline karşı, silahlı gücünü muhafaza etmek için bir mutasyon geçirerek, yeni bir isim ve kimlikle Irak'ta ihtiyatta bekleyecektir.

✓ Üniter devlet, ulus-devlet, laik devlet kavramlarının geçersizliği üzerinde tartışmalar yoğunlaşacak,

alt kimlikler üzerine tahrik, tartışmalar ve hatta çatışmalar yaşanacaktır.

✓ Sözde “kurucu ortak halk” ve “çokluklar devleti” adı altında bir yeni kavram güçlü bir şekilde tartışılacak ve bazı aydınlar tarafından kabule değer bulunacaktır.

✓ Seçim barajının düşürülmesi, yerel dillerde eğitim gibi çağrılar hız ve önem kazanacak ve AKP zihniyeti ise dışarıdan alacağı talimatlara uygun olarak gerçekleştirilmek isteyecektir.

✓ Sözde fırsat ve barış sürecinin rehaveti atlatılınca, kahraman güvenlik güçlerimizin yirmi yıldır verdiği mücadele sorgulanmaya başlanacak, isimsiz kahramanlar yerli ve uluslar arası yargı unsurları ile karşı karşıya bırakılacaktır.

✓ Türkiye topraklarını da kapsayan yeni devlet haritaları uluslararası görüşmelerde masalara getirilerek, bu konuda milletimizi alıştırılmaya yönelik yeni bir manipülasyon süreci başlatılacaktır.

✓ İkinci resmi dil kavramı taraftar bulmaya başlayacak, Türkçeden başka eğitim dili olmasına yönelik kampanyalara hız verilerek, AB sürecinin dayatmaları bu yönde ağırlık kazanacaktır.

✓ Köy koruculuğu kaldırılacak, terörle mücadelede devlete destek olmuş, millete gönül vermiş yiğit yöre insanlarını yıldırma, mücadelelerini sorgulama ve hatta hesap sorma aşamaları başlatılacaktır.

✓ Özellikle Güneydoğu Anadolu bölgesine uluslararası ziyaretler artacak, karşılıklı davetlerle yerel yöneticiler ve bölücü uzantıları ile yapılacak görüşmelerle bu unsurlar devlete eşkoşulan güç haline gelecektir.

✓ İzlenen tahrik siyaseti sonucu toplumsal doku bozulacak, Türk milleti kavramı çökecek, alt etnik kavramlar AB sürecinin de etkisi ile birlikte belirginleşmeye ve emsal bularak hak talep etmeye başlayacaktır.

✓ Yöre belediye başkanları, yoğun bir davet kampanyası ile gerçekleştirecekleri uluslar arası

ziyaretlerde “federal vali” gibi ağırlanmaya başlanacaktır.

✓ Bölücü örgütü Irakta rezerve eden küresel güç, bıraktığı bu kozun yerine yenilerini oluşturacak, bu kez de siyasallaşma ve ayrışma alanında kullandığı inisiyatifi baskıya dönüştürecektir.

✓ Yeniden ortaya çıkması muhtemel bir terör örgütünün eylemlerine müdahale seviyesi ve şekli uluslar arası denetimin gözetimine açık hale getirilecek, hükümlerlik haklarını kısıtlayan dış denetim mekanizmalarına fırsat verilecektir.

✓ Bunun sonucu olarak, kendi topraklarımızdaki bölücülüğe müdahale, yabancı güçlerin hakemliğine verilerek Türkiye'nin yörede etkinliği kaldırılmaya çalışılacaktır.

✓ Haince duygularla tahayyül edilen bir coğrafyanın geçmişe dönük kullanımına yönelik sözde tazminat talepleri gündeme getirilecektir.

✓ Yeterince olgunlaşması halinde bölücülük yeni itiraz alanları bulacak, adını büyük Türk

milletinden alan Türkiye Cumhuriyetinin de ismi ve al bayrağımız tartışma konusu yapılacak, yerel bayraklar önerilecektir.

✓ Artık ihtiyaç olmadığı söylenerek Türk Silahlı Kuvvetlerinin terörle mücadele görevi tartışılacak, yerine polis gücü konması teklif edilecektir.

✓ Geçmişte suç kabul edilenleri, suç olmaktan çıkaracak şekilde yapılacak bir yasal manevra ile bölücülük kapsamındaki fikir ve eylemler anayasal şemsiye içine alınacaktır.

✓ Milli tarihimizin övünç sayfaları dış dayatmalarla yeniden açılacak, tarihle yüzleşme adı ile ecdadımıza yeni hakaret kampanyaları başlatılacaktır.

✓ Irak Türkmenleri üzerinde baskılar artacak, aşiret reisleri Türkiye'deki yandaşlarına müteakabiliyet talep ederek Kerkük ve Türkmenleri izole edecek, göçe zorlayacak, Kerkük'ü Kürtleştirecek yeni bir eylem ve baskı süreci başlatacaktır.

✓ Ermeni meselesi, Ekümeniklik, Kıbrıs, Türkmenler ve Kerkük gibi çok sayıda konunun yanı sıra, kontrolü tamamen yabancılara geçmiş bir ekonomik yapının girdabında Türkiye'nin bölünmesinin yol haritaları çizilecektir.

✓ Bu kapsamda ayrıışmış ve kimlik değiştirmiş kitleler için Kosova süreci model olarak konulacak ve ayrılmanın hukuki meşruiyeti içte ve dışta tartışılacaktır.

✓ Alt kimlikler keskinleşecek, Türk ve Türklük vurgusunun geri çekilmesi istenecektir.

✓ Alt kimliklerin ve kültürlerin ifadesi için ana dilin konuşulması, anadilin eğitimi, ana dilin akademik öğretilimi ve araştırılması, anadilin resmi dil olarak kabulü, ana dilin resmi alanda kullanılması. anadil alfabesinin kabulü sıralı talepler halinde gelecektir.

✓ Eğitim kimliklere göre tanzim edilecek, tarih, coğrafya, edebiyat eğitiminin kimliklere göre yeniden düzenlenmesi konusu gündeme gelecektir.

✓ Başlangıçta yerel yönetimlere kimlik tasnifine uygun özerklikler verilecek, yerel parlamento açılacak, yerel kaynaklar yerinde kullanılmaya başlanarak ayrışmanın adımları atılacaktır.

✓ Yalnızca coğrafi bağlılığın önerildiği Türkiyelilik ile yalnızca hukuki bağın önerildiği vatandaşlık kavramlarının sürekliliği, enerjisi, bağlayıcılığı sosyolojik zemin bulamayacak, durdurulamayan geri gidiş çözülmeyi getirecektir.

Tüm olumsuz gelişmeler çıkar ve şantaj kısılcasına düşmüş bazı medya kuruluşlarının milletimizi uyuttuğu bu süreç içinde adım adım önce federasyonla üniter devlet, sonra etnik ayırımla milli devlet yapısı çatlatılacak ve Türkiye Cumhuriyeti çöküş sürecine girecektir.

Aziz Dava Arkadaşlarım,

Fırsat adı ile başlayıp, Kürt sorunu ile devam eden ve şimdi demokratik açılım olarak tanımlanan yıkım projesinin ülkemizi getireceği karanlık tablo bundan ibarettir.

Bu öngörüler, kardeşliğimizin bozulmaması uğruna yıllardır sabırla ve sükunetle üzerine titrediğimiz milletimiz için gün be gün yaptığımız tahlillerin tarihin ve bilimin ışığında oluşturduğumuz görüşlerin özetidir.

Türkiye büyük bir kriz ve kaos ortamının “stratejik düzeyde” çok yüksek tehdidi altındadır.

Türkiye bölgedeki milli varlığına ve bekasına yönelik risklerle karşı karşıyadır.

Türk milletinin kendisine dayatılan esaret ve yıkım sürecini büyük bir uyanışla elinin tersiyle iteceğinden kuşkumuz yoktur.

Bu milleti, kabile dürtüleriyle tahrik ederek yıkmaya çalışmak, " terörü önleyemedik o halde isteklerini kabul edelim" yaklaşımını "fırsat" olarak dayatmak hiç kimsenin haddi, hakkı ve harcı değildir.

AKP iktidarının yedi yıl içinde Türkiye’yi sürüklediği tehlikeli gidişat artık Türk Milletinin sabrını taşma noktasına getirmiştir.

Ancak bir işgal gücünün yapabileceği tahribata eş-değer bir yıkım gerçekleştiren bu kimliksiz zihniyetin gerçek yüzünü görmüş olan milletimiz eminiz ki mutlaka tarihe gömecektir.

Bundan doksan yıl önce dönemin küresel güçleri olan emperyalist devletlerin Türklüğe biçtiği geleceği reddeden milletimiz bu dayatmayı da reddedecektir.

İşbirlikçiler de giderek çatılan kaşlar, yaşanan hayal kırıklıkları, bocalamalar, öfke, hakaret bu yüz-dendir.

Büyük ve kudretli bir aile olan Türk Milletini, bekasına yönelen saldırılardan korumak hepimiz için vazgeçilmez bir milli görevdir.

Bu oyunun bozulması için yüreğinde vatan sevgisi olan her bireyin şuurla ve dikkatle hareket etmesi tarihi bir sorumluluktur.

Bu itibarla, yıkım projesinde hükümetle elele tutuşan işbirlikçi palikarya haricinde kalan ve önünü ve arkasını görmeden sürece sıcak bakanları bir kez

daha ve iş işten geçmeden tercihlerini analiz etmeye davet ediyorum.

Herkesi devletimizin kuruluş felsefesinde, Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milleti ortak paydasında, Türk Bayrağı altında buluşmaya çağırıyorum.

Bugün, hiçbir düşünce ve gerekçe bu milli sorumluluğun icabını yerine getirme misyonunun önüne geçmemelidir ve geçemez.

Türk milleti, bugünkünden daha karanlık bir tablo içinde, yokluk ve buhranlar arasından 29 Ekim 1923 günü bir güneş gibi doğabilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bugün de aynı ruh ve ilham ile ayağa kalmaması için hiçbir neden yoktur.

Artık karar anı gelmiştir.

Herkes tavrını belirlemek zorundadır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ne mutlu Türküm Diyene!